

Van de redactie

Terwijl een derde coronagolf ons er onder probeert te krijgen, trekt de natuur zich daar niets van aan en barst de lente in alle hevigheid los. En al mogen we dan nog niet op een terrasje gaan zitten, vergeleken bij mensen op vier hoog achter in Amsterdam, of in welke stad dan ook, zijn wij maar bofkonten. We hebben volop ruimte in en om ons dorp. Ik zou dus zeggen; trek je wandelschoenen aan of pak de fiets, neem een gevuld picknickmandje mee en strijk ergens neer en geniet. En als je dat niet ziet zitten, we hebben allemaal een tuin waar het ook heerlijk toeven is met koffie, thee of een wijntje en het nodige lekkers daarbij. Het ligt er maar aan welk uur van de dag het is. Nee, zo slecht hebben wij het hier in Leuvenheim nog niet.

Wederom hebben we ons best gedaan om deze Schans weer gevuld te krijgen en dat is weer aardig gelukt. Er is in ieder geval weer veel variëteit in leesvoer. Van alweer iemand die een ruim huis met veel grond in Leuvenheim zoekt, tot nieuwkomers die wonen in een voormalige bakkerij en op zoek zijn naar een oude foto van het interieur van deze bakkerij. Er wordt dus weer een beroep op u gedaan.

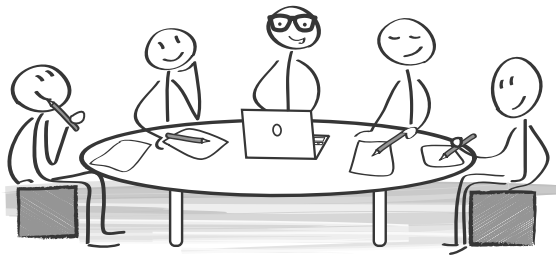
En verder: maken we kennis met een nieuw bestuurslid van Leuvenheims Belang, komt Nicole Regelink uit met een vierde boekje en niet te vergeten: de Leuvenheimse verkiezingsuitslag.

Ondertussen ben ik druk bezig om de tuin weer zomerklaar te maken. Winterklaar, daar doe ik niet aan. Dan laten we de boel de boel. Ook lekker voor de beestjes.

En mocht iemand langs mijn huis wandelen en denken wat is er met Lies haar buxus aan de hand? Ja, hartstikke dood. De bollen heb ik al weggehaald, maar de haagjes laat ik nog maar even staan. Weet nog niet hoe ik het op moet lossen als ik die weghaal. En het kan me eerlijk gezegd niet zo heel veel schelen. Oké, ze zijn niet groen, maar staan er verder strak bij. Is weer eens wat anders. Nog even en ik heb een nieuwe trend gezet.

Ik wens iedereen weer veel leesplezier en heel plezierige en zonnige paasdagen. Geniet van het leven en blijf gezond!

Lies Harleman

Van de bestuurstafel

We zijn als bestuur live, maar ook online, nog niet bij elkaar geweest. Dries van der Sluijs heeft aangegeven dat hij bij de komende Algemene Ledenvergadering het bestuur wil verlaten en wij hebben Egbert van Gessel bereid gevonden om Dries op te volgen. Hij zal de komende tijd al meedraaien in het bestuur. Een aantal leden van het bestuur, maar ook andere bewoners uit ons dorp hebben begin februari een online-bijeenkomst over 'Windmolens en Zonneparken in de gemeente Brummen' bijgewoond. Goed georganiseerd, interessant en zorgwekkend.

Presentatie en video

Een videoverslag van deze bijeenkomst en de getoonde presentatie kunt u vinden op www.brummen.nl/opgewekt. Op deze pagina vindt u ook andere relevante informatie. Zoals het provinciaal onderzoek dat inzoomt op de wespendif, waardoor in een zone van één tot acht kilometer van de broedplaats (Veluwe) van de wespendif geen windmolens gebouwd mogen worden.

Vervolg

Momenteel wordt er, met de opmerkingen van deze avond, door de gemeente lokaal beleid gemaakt voor zonne- en windenergie. Dit beleid is bedoeld om toekomstige initiatieven voor zonne- en windparken in de gemeente te kunnen toetsen. Aandachtspunten zijn bijvoorbeeld de mate waarin inwoners betrokken zijn bij het initiatief in het proces en financieel, in hoeverre er rekening wordt gehouden met het landschap, en of andere ontwikkelingen in het gebied worden meegenomen. Het beleid geeft niet aan waar de projecten exact komen, maar laat zien in welke gebieden zonneparken en windmolens in welke vorm gerealiseerd kunnen worden. ***Leuvenheim wordt als een kansrijk gebied gezien voor windmolens!***

Het concept van dit nieuwe beleid wordt naar verwachting in april aan inwoners en raadsleden voorgelegd. De reacties van inwoners en raadsleden worden vervolgens gebruikt om het beleid verder aan te scherpen. Na deze aan-

scherpingen neemt de Raad aankomende zomer een definitief besluit over dit nieuwe beleid. Ook na besluitvorming door de Raad is dit beleid niet in beton gegoten. Het beleid zal regelmatig geactualiseerd worden en de gemeente zal daarover in gesprek blijven met de inwoners, aldus de gemeente.

In gesprek

De gemeente heeft aangegeven dat er, voorafgaand aan de terugkoppeling in april, al een gesprek aangevraagd kan worden over dit onderwerp. Wij hebben dit gesprek voor bewoners van Leuvenheim aangevraagd.

Petitie

Intussen is er in een deel van ons dorp door derden ook een petitie uitgedeeld met de titel: 'Geen windmolens in de landgoederenzone van Brummen!' Helaas hebben niet alle inwoners deze folder ontvangen. Voor diegenen die deze gemist hebben:

[www.petities.com/geen windmolens in de landgoederenzone van brummen](http://www.petities.com/geen_windmolens_in_de_landgoederenzone_van_brummen)

Klankbordgroep

Afgelopen week zijn we gevraagd om deel te nemen aan de klankbordgroep met als doel: het formuleren van het afwegingskader zon en wind. We zijn hier nogal sceptisch over. De gemeente wil graag participatie, niet alleen in de klankbordgroep, maar het liefst ook financieel in de projecten; dat bindt mensen aan de projecten en kan als tegenkracht gebruikt worden bij de strijd van de tegenstanders. We begrijpen heel goed dat we iets moeten met onze energievoorziening en dat dit op een zo CO²-neutrale manier moet, ook moeten we van het Groningse gas af. Uiteraard wil niemand van die hele hoge windmolens (250m) in de achtertuin. We zijn voorstander van het nemen van meer tijd om de vele perspectiefvolle alternatieven - inmiddels een stuk of 10 - die nu in ontwikkeling zijn, nader op mogelijke toepassing te onderzoeken. En om ondertussen eventueel extra gas te importeren, zodat die windmolens niet ons mooie landschap ontsieren. De belofte dat die er eventueel tijdelijk zullen staan vertrouwen we alsnog niet. Bovendien zien wij kansen, in de enorme beschikbare ruimtes op de vele daken, zeker bij de industrie, voor zonnepanelen.

Nieuwe leden

Linsy Harmsen en Robert Theunissen, Arnhemsestraat 95.

Dit was het weer voor deze keer. Een heleboel informatie. En wilt u reageren? Reacties zijn altijd welkom op ons e-mailadres.

Ina Boot, e-mail: secretariaat@leuvenheimsbelang.nl.

Nieuw bestuurslid Leuvenheims Belang ***een nadere kennismaking met Egbert van Gessel***

Het verzoek van Mark Donatz of ik Dries van der Sluijs wilde opvolgen in het bestuur van Leuvenheims Belang met verkeer als aandachtspunt, was voor mij reden tot nadenken. Immers, ik woon nog niet zo lang in Leuvenheim, al voel ik me al wel Leuvenheimer, maar de belangrijkste reden voor mijn aarzeling lag in het feit dat ik sinds mijn komst hier van de ene activiteit in de andere rol. Kort na mijn pensionering ben ik in het huis van oud-burgemeester Niels Joosten gaan wonen aan de Arnhemsestraat, voornamelijk voor de grote tuin en, zoals ik al eens in de Schans heb vermeld, nam ik daarbij de drukke weg maar voor lief. Voordien woonde ik enige jaren in Eerbeek en daarvoor in Dieren, waar ik ben geboren en getogen. De meeste mensen op leeftijd willen liever een kleinere tuin, ik wilde een grotere.

Aangezien ik me bij mijn pensionering nog erg fit voelde en ik mijn hele leven naast mijn werk maatschappelijk actief ben geweest, heb ik me in mijn omgeving georiënteerd of ik me nuttig kon maken. Zo ben ik contactpersoon geworden bij de Stichting voor Behoud van de Veluwe Sprengen en Beken, kortweg de Bekenstichting, omdat ik aan de Eerbeekse beek woonde. Er is een werkgroep in het leven geroepen die nu de beek onderhoudt. Ook begeleidde ik in Eerbeek een aantal nieuwe gezinnen, statushouders uit Syrië en Eritrea. Nu ik niet meer in Eerbeek woon bouw ik langzamerhand mijn contacten daar af, maar blijf wel actief met taallessen en participeer in het educatieprogramma van de Bekenstichting voor de basisscholen in de regio. Door de coronacrisis ligt dat feitelijk al een jaar goeddeels stil.

Door mijn jarenlange werkervaring in de jeugdbescherming ben ik lid geworden van de Maatschappelijke Adviesraad. Dat is een door de gemeente ingestelde raad, die het College van Burgemeester en Wethouders gevraagd en ongevraagd adviseert op het gebied van het Sociaal Domein, dat betreft de WMO, de Participatiewet en de Jeugdwet. Een redelijk intensieve klus gezien alle financiële perikelen rondom de tekorten c.q. bezuinigingen op het Sociaal Domein, alsmede de beroerde financiële positie van de gemeente.

Gezien mijn betrokkenheid bij de natuurwaarden en het landschap heb ik me ook aangesloten bij het Bijenlint in ons dorp. Het aantal insecten daalt nog steeds en het behoud van bijen, vlinders en alle andere insecten is van cruciaal belang; de biodiversiteit moet over de volle breedte sterk opgevijseld worden willen we onze bossen, onze weiden en onze bloemen, kortom ons landschap behouden. Het Bijenlint wil de komende jaren de resultaten zichtbaar maken in

het dorp.

Het landschap staat momenteel ook sterk onder druk doordat de gemeente verplicht is om zonneparken aan te leggen en windmolens te plaatsen om de energiedoelstellingen van de nabije toekomst te halen. Aangezien het achterland van Leuvenheim als een groot zoekgebied is aangewezen, betekent dit dat we heel alert moeten zijn. De protesten, ook landelijk, zwellen aan en hopelijk lukt het om de doelstellingen te halen zonder het landschap te verwoesten; een hele lastige haast onmogelijke opgave. Inmiddels is helder dat ook Leuvenheims Belang is gevraagd mee te denken en zal dus daarin ook positie moeten bepalen.

Dat ik ja heb gezegd op de vraag van Mark heeft te maken met het feit dat ik met mijn overburen Lies Harleman en Huub Wulms al een klein comité heb gevormd om te zorgen dat de renovatie van de Arnhemsestraat, die in 2022 zal plaatsvinden, daadwerkelijk een verbetering zal brengen. Daarvoor had ik al het Leuvenheims Belang benaderd om hierin gezamenlijk op te trekken, zodat we een goede gesprekspartner zijn voor de provincie. Vandaar dat de stap naar het bestuur van LB geen grote is. De weg zal niet verlegd worden, dus de vaak te hoge snelheid en de geluidsoverlast blijven bestaan, maar die moeten zoveel mogelijk beperkt worden en dan is het nodig dat het geluid van de weg doorklinkt tot in het provinciehuis.

Bovenstaande heeft geleid tot mijn komst in Leuvenheims Belang. Ik wil me graag inzetten voor het dorp, als ik maar genoeg tijd overhoud voor mijn tuin en andere leuke dingen.

De volgende Van Schans tot Wildbaan

De volgende Van schans tot Wildbaan

Nummer 5 verschijnt eind mei/begin juni

Inleveren kopij vóór 15 mei

Redactieadres: Arnhemsestraat 149, telefoon 0575-562522

E-mail: emm5@xs4all.nl

Met een erkend Schilders- en afwerkings- bedrijf bent u gegarandeerd beter af!!

- monumenten schilders
- Glas service
- Behangen
- Decoratieve wandafwerking
- Onderhoudscontracten

WAANDERS
schilderwerken

Adres **Saturnusweg 8, 6971 GX Brummen**
Telefoon **(0575) 56 62 30**
Fax **(0575) 56 55 13**
E-mail **info@waandersschilderwerken.nl**

Egbert Wijgman - 06-57198145
info@wijgmanboomtuin.nl
wijgmanboomtuin.nl

**eten,
drinken
& cultuur**

Uitspanning de Vrolijke Frans is een authentiek café-restaurant in het buitengebied van Brummen.
Wij staan voor u klaar met:

- uitstekende keuken met veel streekgerechten
- accommodatie voor feesten en partijen
- livemuziek en evenementen
- bedrijfsuitjes en -bijeenkomsten
- gezellige terrassen
- vrolijke gastvrijheid

bel 0575-56 17 19 of mail info@devrolijkefrans.nl
meer informatie op www.devrolijkefrans.nl

Comfortabel

wonen en werken

Ravenshorst Insallatietechniek zorgt ervoor

Alles op het gebied van:

- verwarming
- airconditioning
- sanitair
- gas
- elektra
- loodgieterswerk

Vulcanusweg 4 Brummen Tel. 0575 - 56 13 36 Fax. 0575 - 56 28 73
www.ravenshorst-brummen.nl info@ravenshorst-brummen.nl

In Audit

**AUDIT - RISK - COMPLIANCE EN
DATA-ANALYSE**

Spankerenseweg 16 - 6974 BC - LEUVENHEIM
www.inaudit.nl

Herinnering aan Anneke van Diest ***oud-secretaris van Leuvenheims Belang in de jaren 90***

Op 9 maart vond ik een overlijdensbericht in mijn brievenbus, enigszins verwonderd opende ik de envelop omdat ik niemand in mijn omgeving kende die ernstig ziek was. De aankondiging dat Anneke van Diest was overleden, deed mij toch wel even schrikken. Anneke en ik hebben elkaar goed gekend. Ze was secretaresse in de tijd dat ik voorzitter van Leuvenheims Belang was en we konden het van begin af aan heel goed met elkaar vinden. Naast het secretariaat deed ze ook het correctiewerk voor de Schans. Ik zal nooit vergeten dat ze, voor ze er aan begon, voorzichtig aan mij vroeg of ik het goed vond dat ze dat met een rood potlood ging doen. Ik vond het prima en mijn schrijftaal ging daarna met sprongen vooruit.

Het waren de jaren van de Betuwelijn en Noordelijke Aftakking en Anneke werd actief lid van het RONA (Regionaal Overleg Noordelijke Aftakking). Ook voor Leuvenheim van zeer veel belang.

Anneke werd op 20 mei 1936 in Zaandam geboren. Ze volgde een opleiding tot kleuterleidster, trouwde met Pieter (zeeman op de grote vaart) en kregen samen twee zoons en een dochter. Toen ze ouder werd vond ze dat de taak van kleuterleidster niet meer bij haar paste en begon ze alsnog aan een studie Nederlands en werd docent in dat vak op een middelbare school in Apeldoorn. Eind jaren tachtig kwamen Anneke en Pieter in Leuvenheim wonen. Na haar

pensionering kwamen de eerder genoemde activiteiten voor Leuvenheim in beeld en had ze eindelijk tijd voor haar hobby's, aquarelleren en lezen. Dat laatste deelde ze graag met een aantal Leuvenheimse dames in een leesclub. Na Pieters pensionering genoten ze samen van veel bijzondere ritjes in de legertruck van Pieter.

Met het stijgen der jaren koos Anneke er voor om dichterbij haar kinderen in de buurt te gaan wonen. Dat bracht haar 12 jaar geleden naar Vorden. Vijf jaar geleden overleed Pieter en vond Anneke, na enige tijd nieuw geluk bij een gezamenlijke vriend, die ze al 60 jaar kende. Ze was inmiddels 80 en belde me op om te vertellen dat ze verliefd was. Ik vond het prachtig.

Na een ziekbed is Anneke op 12 maart overleden. Ik denk met veel plezier terug aan de prettige omgang en samenwerking met Anneke.

Lies Harleman

Uit de school geklapt

Met een bijdrage van Bert Becker, directeur KC De Rietgors

Wat nu "onderwijsachterstanden" !?!?

Gelukkig zijn de basisscholen weer open en mogen kinderen weer naar school. Helaas is corona nog onder ons, lijkt het aantal besmettingen en ziekenhuisopnames eerder toe dan af te nemen; een 3e golf spoelt over ons heen. We zijn er voorlopig nog niet klaar mee, helaas. Terugkijkend op de laatste sluiting van de school wil ik graag een mix van mijn gedachten en die van anderen delen met betrekking tot onderwijsachterstanden, want er is een enorm negatieve focus vanuit de media en de overheid op de leerachterstanden die de kinderen op zouden hebben gelopen. Ik vind die berichtgeving onterecht en schrijnend. Het doet iedereen zo tekort...

Je zult maar een kind van nu zijn, terwijl je elke dag ongelofelijk je best doet om alles voor elkaar te krijgen. In een andere en ongewone situatie. In een wereld die helemaal anders is dan anders en heel veel van je vraagt.

Je zult nu maar een ouder zijn, in een tijd waarin je probeert alles rond te breien. Je werk, je gezin, alle zorgen. Je doet enorm je best om ouder, leerkracht en werknemer/-gever te zijn in één, dat is (bijna) niet te doen toch? En toch doen jullie het wel allemaal!

Je zult maar leerkracht zijn in deze tijd. Je geeft en doet er alles aan om alle kinderen erbij te houden, je zorgt voor een uitdagend, gedegen en goed aanbod en je blijft in verbinding met alle kinderen. Je blijft digitaal motiveren, terwijl er geen één leerkracht het onderwijs is ingegaan om van achter een laptop kinderen te stimuleren, te onderwijzen en te begeleiden.

Je zult maar opgroeien, leven en werken in deze tijd en dan alleen maar te horen krijgen dat het niet goed gaat komen met je. Er is achterstand, er moet extra les komen, er moet een plan komen waarin de kinderen "bijgespijkerd" kunnen worden enz. Daar word ik boos, verdrietig en teleurgesteld van!

Ik kan mij voorstellen dat ouders nog eens extra in de kramp schieten bij dit soort berichten, want we willen toch allemaal dat het goed komt met onze kinderen. Maar geloof mij, het kómt goed, sterker nog, het ís al goed!

Jullie hebben allemaal 'parels' in handen, elk kind van jullie is een unieke parel, dat iets meemaakt, wat hem of haar zal vormen voor de rest van zijn/haar leven.

Er zit een soort systeemfout in ons onderwijs. Sommigen denken nog maar steeds dat kinderen leren door een programma af te werken en dat er kennis in het kind gepompt moet worden en dan komt het wel goed. Als we dan plotse-ling (zoals nu) moeten afwijken van dat programma, dan gaat het niet goed komen met het kind. Ik ben er van overtuigd dat dit niet waar is.

Kinderen leren op hun eigen unieke wijze, op hun eigen unieke moment. Ooit zei iemand; "meten is niet erg, maar het gaat mis als we de meetlat erlangs gaan leggen". Hoe kun je een kind afrekenen op zijn of haar ontwikkeling?

Kijk maar eens terug naar jullie eigen leerproces, is dat keurig stap voor stap gegaan? Of kunnen jullie nog momenten aanwijzen, waarin jullie kunnen zeggen, "daar gebeurde iets (met mij)?" Kijk terug naar de ontwikkeling van jullie kind en vergelijk die eens met jullie eventuele andere kinderen. Heeft iemand 2 of meer kinderen waarvan die kan zeggen; dat proces verliep precies hetzelfde, ze begonnen allebei op dezelfde leeftijd te lopen, ze zeiden op dezelfde leeftijd hun eerste woordjes. Nee, toch?!

Dat is op school niet anders.

De kinderen van nu leren heel veel. En ja, natuurlijk heeft deze periode effect op de kinderen. Maar niet alleen op de kinderen, op ons allemaal, op de hele wereld.

De hele wereld, iedereen heeft te maken met corona... Nu onze kinderen weer

naar school mogen nemen we ze weer mee in waar we gebleven zijn.

Ieder kind is op zijn eigen manier gegroeid. We kijken welke sprongen sommige kinderen gemaakt hebben en welke kinderen toch wat meer last hebben gehad van deze periode. We doen gewoon wat we altijd deden, positief kijken naar het kind, het kind werkelijk zien. Zorgen voor een fijne plek, een veilige leeromgeving en een rijk en goed aanbod voor alle kinderen en we doen zoveel mogelijk wat er nodig is.

Ouders mogen volop vertrouwen op het vakmanschap van ons team. Heb vertrouwen in jullie kind en de toekomst. En weet dat het goed komt, of beter, dat het al goed is! Wij werken al, en blijven werken, vanuit vertrouwen. Al die paniekverhalen leveren niks dan ellende op, maar gelukkig zijn er ook tegengeluiden te horen. Wij maken ons hard om het leren, het ontdekken en het ontwikkelen van onze kinderen centraal te zetten en niet het systeem.

Graag wil ik alle ouders een hart onder de riem steken en het vertrouwen geven dat we ons nu niet druk hoeven maken over leerachterstanden. Daarnaast ik wil mijn team in het zonnetje zetten, fantastisch hoe zij het gedaan hebben en nog steeds doen in deze tijd!

Wij zien weer stralende gezichten in de school en we genieten opnieuw van de kinderen en van elkaar en gaan vanuit ontspannenheid weer verder met het begeleiden van alle kinderen in hun eigenheid en met de dynamieken die bij hen horen!

Paddentrek

De paddentrek is een jaarlijks terugkerend fenomeen waarbij padden (en andere amfibieën) van hun winterverblijven naar het water trekken om zich voort te planten. De paddentrek vindt plaats in de periode februari tot april. De combinatie van temperatuur (minimaal 6°C) en luchtvochtigheid (hoe natter hoe beter) zijn belangrijk voor het op gang komen van de paddentrek. Tijdens milde, natte perioden kan het grootste deel van de populatie in zeer korte tijd naar het voortplantingswater trekken. Bij grote populaties kan dit om duizenden dieren per nacht gaan!

Voor veel padden is de jaarlijkse trek naar het voortplantingswater een hachelijke onderneming. In een dichtbevolkt land als Nederland is het onvermijdelijk dat de padden tijdens hun trek soms één of meerdere wegen moeten oversteken. Hierbij lopen de padden een grote kans doodgereden te worden. Het wegennet wordt steeds dichter en de verkeersstromen op wegen

nemen nog steeds toe. Bijkomstigheid is dat de piek van de paddentrek (net na het donker) precies samenvalt met de avondspits op de wegen. Hierdoor vallen er jaarlijks vele tienduizenden verkeersslachtoffers onder de padden. Op sommige plaatsen worden er zoveel padden doodgereden dat hele populaties op den duur dreigen te verdwijnen.

Om de padden een veilige overstek te bieden naar hun voorplantingswater, gaan leerlingen van de Rietgors ieder jaar aan de slag. Op 1 maart hebben leerlingen van groep 7-8 netten en emmers ingegraven om te voorkomen dat de padden de weg oversteken en slachtoffer worden van het "voorbijrazende" verkeer. Iedere ochtend volgens een rooster, ook in het weekend, worden de padden uit de emmers gehaald en voorzichtig naar de overkant gebracht en vrijgelaten nadat er zorgvuldig is geregistreerd om wat voor soort amfibie het gaat; een gewone pad, bruine kikker, groene kikker of kleine watersalamander. Deze gegevens worden bewaard voor de eigen statistieken en verstrekt aan RAVON, een landelijke organisatie die zich met name bezighoudt met de amfibieëntrek.

Jeelo - Samen met groep 7 en 8 veilig in het verkeer

Op maandag 8 maart is het derde project van dit schooljaar van start gegaan: Veilig in het verkeer. Kinderen gaan dagelijks door het verkeer naar school en naar hun vrienden. Hoe kan dat zo veilig mogelijk? Kennis over de verkeersregels is niet genoeg. Je moet verkeerssituaties ook kunnen overzien. Dat leer je alleen door te oefenen.

Het doel van dit project is dat de kinderen niet alleen leren over de regels van het verkeer, maar ook leren observeren wat gevaarlijke situaties in het verkeer zijn. Veilig door het verkeer gaan kan alleen als je bewust bezig bent met het verkeer en je niet laat afleiden.

Is kennis hebben over de verkeersregels niet genoeg? De leerlingen in groep 7 en 8 bereiden een debat voor over deze stelling. Ter voorbereiding hebben

we een tekst gelezen waarin wordt gesuggereerd dat ouders meer les in verkeer zouden moeten geven aan hun kinderen.

Wij zijn het project begonnen met een fiet-sencontrole. De leerlingen kregen een controlelijst en hebben elkaars fietsen gecontroleerd. Tot slot nog een rondje op het schoolplein fietsen. Wat een feest!

Als eindproduct ontvangen de leerlingen allemaal een verkeersdiploma. Dit diploma ontvangen zij, wanneer zij het theoretisch verkeersexamen op woensdag 31 maart behaald hebben. Wanneer het praktijkexamen plaats zal vinden is nog niet duidelijk.

De leerlingen hebben een ontwikkellijn ingevuld en aan de hand van de ontwikkellijn hebben zij leerdoelen vastgesteld voor de komende periode. Naast die leerdoelen, kunnen de leerlingen ook uit 2 verschillende eindproducten kiezen.

Een fiets van de toekomst ontwerpen

De leerlingen ontwerpen een fiets die zélf gevaarlijke situaties kan herkennen en dan ingrijpt. Een fiets die veiliger is door veiligheidsmaatregelen die de rijder beschermen. Een auto heeft airbags en een kreukelzonde, maar wat heeft een fiets?

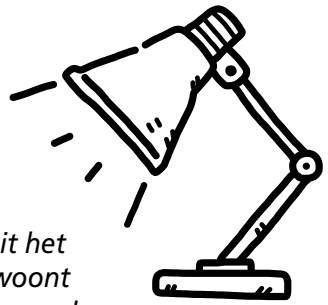
Maak een voorlichtingsfilm over verkeersveiligheid

Make an informative video on traffic safety

De leerlingen maken een voorlichtingsfilm voor een bepaalde doelgroep met als thema: veilig in het verkeer.

De leerlingen kunnen er ook voor kiezen om deze stapper in het Engels te volgen en de informatie in het filmpje in het Engels in te spreken.

Uitgelicht

In de rubriek "Uitgelicht" vestigt Paul Opdam onze aandacht op bijzondere verschijnselen uit het rijke landschap in en rond Leuvenheim. Paul woont aan de Hoofdstraat en is van beroep landschapsecoloog. Tot aan zijn pensionering werkte hij als hoogleraar in Wageningen. Hij maakt deel uit van het Landschapsnetwerk Brummen. Meer weten over het Brummens landschap? Kijk op www.landschapsnetwerkbrummen.nl

Landschapsbiografie

Rond deze tijd verschijnt de biografie over het Brummense landschap. Daarin onder meer aandacht voor wat ons landschap bijzonder maakt. Waarin onderscheidt het zich van andere gebieden? Uniek is dat zich, in de loop van eeuwen, op de overgang van Veluwe naar IJssel een serie van 6 zones heeft ontwikkeld. Elke zone met een eigen karakter. Drie van die zones ervaren we in en rond Leuvenheim. Het dorp ligt zelf in de oeverwalzone. Op een kleine verhoging van leemrijk zand, ooit hierheen verwaaid vanaf de Veluwezoom gedurende droge ijstijden, ontstond in de vroege Middeleeuwen een kleine nederzetting, het begin van ons dorp. Door die paar meter hoogteverschil was het er net wat droger, voldoende om er te kunnen wonen en graan te kunnen telen. Er kwamen boerderijen rondom een open gebied met akkers, de enk. Die verhoging kun je nog op verschillende plaatsen zien. Bijvoorbeeld kijkend vanaf de Rietgors richting Klein Sion. De spoorlijn doorsnijdt de voormalige enk.

Ten oosten van de oeverwal heerste de rivier. Vruchtbare gronden, goed voor een hooioogst, het wintervoer voor de koeien en de schapen, en ook goede weidegrond. Maar voor bewoning was deze uiterwaardzone ongeschikt.

Ook ten westen van de oeverwal kon je maar beter geen boerderij bouwen. Daar was het nat en moerassig, doordat regenwater niet weg kon en grondwater uit de Veluwe naar boven kwam. Hier trof je moerasbos en natte heide. Daar kon je brandhout verzamelen, of noten en bessen, en ook de schapen wilden er zomers wel weiden. Heideplaggen uit deze zone werden gemengd met de mest van de dieren in de stal, en als bemesting op de akkers gebracht. Hierdoor werd de enk langzaam hoger. Door betere afwatering, dankzij de aanleg van beken, nam de gebruikswaarde van deze gronden toe. Vanaf de 17e eeuw is deze zone geleidelijk in bezit gekomen van vermogende eigenaren. Die bouwden er landhuizen met fraaie tuinen. De natte gronden werden ontgon-

nen voor bosaanleg. Waar het te nat was, werden de bomen geplant op richels opgeworpen grond, die we rabatten noemen. In de 19e eeuw waren eikenbossen populair omdat er toen veel vraag was naar de schors voor de leerlooierij. Deze landgoedzone is in Leuvenheim duidelijk ontwikkeld. Zowel vanuit de Wildbaan als vanuit Den Bosch ontvouwt zich een landgoedlandschap waarin bewoning nagenoeg ontbreekt, met eeuwenoude paden en wegen. Met eikenbossen op rabatten. En een rijke biodiversiteit.

Dus als je je coronawandeling doet, bedenk dat je door een landschap loopt dat zich in 10 eeuwen heeft ontwikkeld doordat natuur, water en mensen op elkaar inwerkten. Een historie die je nog steeds kunt lezen. Nog veel meer hierover vind je in Brummen-de Landschapsbiografie. Je ziet meer als je het weet!

Brummen-de Landschapsbiografie is een cadeau van het Landschapsnetwerk Brummen aan de inwoners. Mogelijk gemaakt met subsidies van onder meer de provincie Gelderland, gemeente Brummen, waterschap Vallei en Veluwe, Prins Bernhard Cultuurfonds en diverse Brummense bedrijven en instellingen. Als inwoner krijg je een box met een diverse vulling, met voor elk wat wils. Met verhalen over ons landschap en interviews met bewoners. Over biodiversiteit en toekomst, over samenwerking en beleving. Met het Brummens natuurspel en een fietstocht langs favoriete plekken van inwoners. Haal er een vanaf 10 april bij de Primera, de Jumbo, de bibliotheek en Plein 5 in Brummen. En geniet nog meer van ons bijzondere landschap!

B en B stories

met liefde geschreven door Vanessa Liestro

Vroegboekorting, flexibele tarieven, bezettingsgraad, lastminute reserveringen, laptopvriendelijke werkplek instellen, zelf inchecken aanbieden, direct reserveren, flexibele annuleringsvoorwaarden instellen en de lijst gaat nog wel even door en door...

Als je mij vroeger had gevraagd wat ik daarmee wilde doen dan had ik er even over moeten nadenken. Nu zijn het dagelijkse dingen geworden. Dat mag ook wel want in mei 2021 bestaat de B&B alweer 6 jaar en zijn wij al 5 jaar SuperHost! Toch blijft het elke keer weer spannend als wij andere SuperHosts uit het land mogen ontvangen. Wat vinden zij van de boerderijstudio de varkensstal? Doe ik het goed genoeg? Of zijn deze gasten het anders gewend?

Liefhebbers van molens

Deze gasten kwamen uit Noord-Holland en waren wel het één en ander gewend. Zij hadden zelf een prachtige molen en ontvingen daar zelf ook (internationale) gasten. Zij vertelden verhalen over hun mooie omgeving en wij deelden samen onze ervaringen uit over onder andere 'direct reserveren' en 'zelf inchecken'. En toen... viel de stroom uit.

Vol verbazing keken wij elkaar aan. Wat was er gebeurd? Waardoor viel de stroom uit? Wat is er aan de hand? Onze gast vroeg of wij iets nieuws aan een stroompunt hadden aangesloten. Ik vertelde vol trots over onze Fairybellkerstboom die in de vlaggenmast hing. En je raadt het al, dat was de boosdoener. Eén van die vele lampjes veroorzaakte de kortsluiting. Ondanks de stroomuitval hebben zij heerlijke dagen in Leuvenheim en omgeving doorgebracht én zij hebben natuurlijk ook een kijkje genomen bij de Bronkhorster Molen aan de andere kant van de IJssel.

Bij het vertrek lieten de gasten een blijvende herinnering voor ons achter op de tafel; een paar gele superlichte soft clog klompen! Zij droegen dergelijke klompen thuis ook graag!

Ik dacht nog even na over mijn eerste vragen;

1. Wat vinden zij van boerderijstudio de varkensstal? Een molen of een varkensstal, heeft niet alles zijn eigen charme? Misschien is het wel belangrijker dat gasten zich er 'thuis' voelen en dat zij een positieve klik voelen.
2. Doe ik het goed genoeg? Dat zal blijken uit de review;-). Ik ben ervan overtuigd dat gasten het feilloos aanvoelen dat wij de B&B met veel enthousiasme runnen. En als er onverwacht iets gebeurt dan fixen we dat.
3. Of zijn de gasten anders gewend? Vast wel. Maar is het niet veel leuker om JUIST iets anders mee te maken dan je gewend bent?

Zo zie je maar, wij hopen dat onze gasten hier een fantastische tijd hebben en mooie herinneringen maken. En gasten laten bij ons ook een blijvende indruk achter met mooie verhalen.

Ik ben benieuwd welke gasten wij dit jaar zullen ontvangen!

Verdriet op De Maartensplaets

een bijdrage van Aline Divendal

Net als iedereen maken we mooie en minder mooie dingen mee. De afgelopen weken was er op de Maartensplaets verdriet.

Al 20 jaar kwam Christiane, een vrouw met een meervoudige beperking en slechts zo groot als een kind van 6 maanden, op de Maartensplaets. Elke dag 2 uur. Ze had een eigen kamer en eigen begeleider.

Onze zoon, Thijn, was ineens erg ziek en ging naar het ziekenhuis toe.

Vervolgens belde de moeder van Christiane dat ze overleden was. Alles kwam tegelijk. De kinderarts is van Christiane naar Thijn gegaan. Hoe klein is de wereld.

Het is zeker bijzonder te noemen dat Christiane 30 jaar oud is geworden. Ze was vaker ziek en lag langere tijd in het ziekenhuis. Daar kwam ze altijd bovenop. Dit keer had ze besloten dat het genoeg geweest was. Ze ging, totaal onverwacht.

Christiane kwam uit een bijzonder gezin met 12 broers en zussen. Ze was de jongste en heeft altijd bij haar ouders gewoond. Haar ouders hebben met passie voor haar gezorgd. We hebben het dan ook altijd een voorrecht gevonden dat ze bij ons mocht komen voor de dagbesteding. Ze kon niks zelf maar reageerde wel op mensen om zich heen. Ze kon lachen, een high five geven en schreeuwen als haar iets dwars zat. Samen met haar begeleidster was ze vaak buiten te vinden, in de moestuin of in de boomgaard.

We hebben met elkaar een afscheid gehouden. In de werkplaats klonk cello-muziek. Haar begeleider heeft haar kaars naar buiten gedragen. Buiten heeft een mevrouw van de dagbesteding een gedicht gelezen en we hebben haar kaars in een lantaarn gezet. Bijzonder genoeg is de kaars niet uitgewaaid, hij is volledig opgebrand. We hebben haar op deze manier naar buiten gedragen en konden haar laten gaan.

Als herinnering is een bordje gemaakt waarnaast een plankje zit. Op dat plankje staat een mooi stuk bergkristal.

Met onze Thijn gaat het gelukkig iets beter, hij is weer thuis.

Daarna kwam het hoge water en de sneeuw. Wat een plaatjes. Prachtig. Voor ons wel hard werken, sneeuw vegen, waterbakken leegbikken, de bakken vullen met water. Dit keer water uit de kraan want het systeem dat we normaal gebruiken was bevroren. De tractor leek een handig hulpmiddel bij alle sneeuw. Luuk heeft een aantal burens geholpen om de sneeuwbergen weg te halen. We hadden echt enorme sneeuwduinen, ze waren op sommige plekken 1,5 meter hoog.

Nu breekt de lente aan. Onder de sneeuw kwamen prachtige krokussen en sneeuwkllokjes tevoorschijn. We kunnen weer buiten aan het werk, heerlijk!

Aangeschoten

Op 1 juli 2020 zijn wij verhuisd naar Arnhemsestraat 78. Het staat ons nog vers in het geheugen, eind 2019 parkeerden we op het grind op de oprit naast het huis. De makelaar verwelkomde ons hartelijk bij de groene deur naar de tuin. We liepen naar binnen in een huis vol kleur: geel, paars, blauw en groen. Wat een ruimte vol met meubels twee jukeboxen en veel brocante. Soms gebeurt het, je kijkt elkaar aan en denkt beiden hetzelfde: Dit is het, wat een mogelijkheden"! Hoe gaan we ons enthousiasme enigszins onderdrukken? Je raadt het al da's niet gelukt. Een week later zijn we nogmaals gaan kijken en hebben een bod uitgebracht. Ik kan me nog goed herinneren dat Jacqueline mij belde in de auto en zei: "We hebben het!"!

Wij zijn Jacqueline, Herman, Wibo, Midas, Iddo en Liz Kuipers. Met onze kat Blacky, onze hond Senna en een paar kippen wonen we op nummer 78. Muziek, sport en gezelligheid zijn belangrijk in ons gezin. Veel avonden worden gevuld met het spelen van spellen.

Ik ben Herman, na het IVA in Driebergen ben ik aan de slag gegaan in de automotive sector waar ik inmiddels zo'n 35 jaar met veel plezier werk. Als klein ventje had ik twee grote passies, namelijk de natuur en auto's. Beide passies zijn op mijn 56ste onverminderd groot, dus ben ik regelmatig te vinden in de natuur met mijn kijker of camera. Daarnaast sleutel ik graag aan één van m'n klassiekers.

Jacqueline heeft haar roots in Brummen en werkt als boekhouder bij een bijzonder bedrijf met een onaflatend geloof in duurzaamheid. Warmteplan verkoopt en plaatst duurzame akoestische en thermische isolatiematerialen. Erg fijn als de kennis en de materialen zo dichtbij zijn. Inmiddels is een deel van het huis voorzien van de isolatie. Naast koken en tuinieren, tennist Jacqueline regelmatig. Onze oudste zoon Wibo is na zijn opleiding in Arnhem met twee medestudenten het bedrijf Filmage gestart. Filmage is een videoproduktiebedrijf waar films worden gemaakt voor uiteenlopende bedrijven, muzikanten etc... Naast het maken van films is muziek Wibo's grote passie. Hij drumt en speelt gitaar. Hij wacht met smart op de herstart van festivals. Midas

studeert sport en bewegen in Arnhem. Midas voetbalt graag. Deze zomer zetten we een doel in de tuin zodat hij zijn vrije trap kan oefenen. Hij mist het uitgaan met vrienden enorm. Ook bij Midas staat altijd muziek op, je zult hem zelden spotten zonder zijn airpods. Iddo is actief als ondernemer met zijn bedrijf Iddonic. Naast het organiseren van evenementen verhandelt hij uiteenlopende artikelen. Iddo heeft zich

ingeschreven voor de politieschool. De jonge lezers kennen Iddo waarschijnlijk van YouTube. Iddo speelt al piano vanaf zijn zesde, en kruipt nog regelmatig achter de toetsen. Liz studeert aan de hotelschool in Amersfoort. Naast haar baantjes in de horeca en als oppas sport Liz veel, ze tennist, hockeyt en jocht regelmatig. Ook loopt Liz graag met de hond. 's Avonds daagt ze graag Jacqueline of haar vriend Yvo uit voor een spel.

We hebben zo'n twintig jaar aan de Baron van Sytzamastraat gewoond in Brummen. Wat een fantastische tijd hebben we daar gehad in een gezellige buurt. Zo blij als we waren, en nog steeds zijn, met ons nieuwe huis, zoveel pijn in het hart hadden we om de plek te verlaten waar we zoveel hebben meegemaakt. Onze kinderen zijn er opgegroeid, maar ook het afscheid van onze beide vaders was er, de bijzondere band die je opbouwt met de buren, kortom veel bijzondere herinneringen.

Op 1 juli zijn we verhuisd naar het mooie Leuvenheim. Wat zijn we toch verwend hier tussen de mooiste rivier van Nederland met haar uiterwaarden en de bossen tegen de Posbank. De flora en fauna zijn zo divers! Ik heb in de loop der jaren al van alles in de kijker gehad langs de IJssel, visarend, zeearend, patrijs, zwarte ooievaar, bever om maar wat hoeramomenten op te noemen. Achter ons huis hebben we een "natuurvijver" waar afgelopen zomer een ringslang in woonde. Waarschijnlijk heeft ie zich tegoed gedaan aan de vele kikkers en salamanders.

We hebben het huis gekocht van de familie Roesink, zij hebben al veel verbeterd aan het huis. Wij zetten dat voort, we hebben sinds juli 2020 al veel veranderd en gemoderniseerd en we zijn voorlopig nog niet klaar. We zijn voornemens om iets van de oorspronkelijke bakkerij terug te laten komen in het huis dus maken we gelijk maar even gebruik van dit podium. Heeft u een foto van de bakkerij van de familie Bierhof in Leuvenheim, dan zouden we die graag van u lenen om er een fotobehang van te laten printen. Uiteraard krijgt u de foto ongeschonden terug.

We hopen dat we snel kunnen "inburgeren" en andere Leuvenheimers gaan ontmoeten tijdens één van de Leuvenheimse festiviteiten.

Groet van Herman, Jacqueline, Wibo, Midas, Iddo en Liz.

'Joep! Klein varkentje op een grote boerderij'

Het vierde boek van Nicole Regelink, door Lies Harleman

Na het egeltje Josefien, kikker Diederik en muisje Willemijn is daar varkentje Joep! Het vierde boek van Nicole Regelink, met als titel: Joep! Klein varkentje op een grote boerderij.

De titel spreekt voor zich. Varkentje Joep is erg nieuwsgierig en op een dag besluit hij eens wat rond te gaan kijken. Zo maakt hij kennis met alle dieren op en rond de boerderij. De meesten zijn erg aardig, maar niet allemaal. Bij meneer Stier kun je maar beter uit de buurt blijven. Ook buiten de boerderij is het heel mooi, maar dan moet je niet verdwalen. Hoe zal dat aflopen?

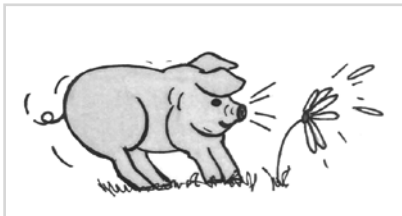

Waren de eerste drie boekjes eenvoudige, niet te dikke voorleesboekjes voor de kleintjes, Joep is uitgegeven in pocket formaat, opgedeeld in hoofdstukken en geschikt om voor te lezen aan kinderen tot 6 jaar. Maar voor kinderen in de leeftijd van 6 tot 8 jaar ook heel geschikt om zelf te lezen.

Bijna iedereen in Leuvenheim kent Nicole, evenals haar hond Hugo. In 2007 kwam Nicole met haar gezin in Leuvenheim wonen en in 2009 verscheen het eerste schrijfsel van haar hand. Tien jaar lang hebben de Leuvenheimers kunnen genieten van haar verhalen: 'Met Hugo aan de wandel' in 'Van Schans tot Wildbaan'. Toen vond Nicole het welletjes en werden de ruim 60 Hugo Verhalen gebundeld en uitgegeven ter gelegenheid van het 65-jarig bestaan van Leuvenheims Belang. Dit was de start van haar schrijverscarrière.

En nu is daar dus varkentje Joep op de boerderij van boer Jaap. En die naam is niet maar zo uit lucht komen vallen. Nicole is namelijk al heel lang fan van het boerenleven op de boerderij van de Jaap Wijgman. En het was dan ook niet vreemd toen ze Jaap vroeg of zij de boer uit haar boekje naar hem mocht noemen. Waarop Jaap zei: "Maar ik heb geen varkentjes!".

Waren de illustraties in Nicole haar eerdere boekjes van de hand van Linda Pannekoek, voor varkentje Joep vroeg ze haar zus Anita, die prachtig kan tekenen in de stijl van Rien Poortvliet. "Weet je wel zeker dat je mijn tekeningen geschikt vindt voor jouw boekje?"

Waarop Nicole haar zus toevertrouwde dat ze daarvan overtuigd was en het een hele eer zou vinden om het boekje door Anita te laten illustreren. En zo werd: 'Joep! Klein varkentje op een grote boer-

derij', een gezamenlijk product van twee zussen, waar Nicole heel blij mee is.

Inmiddels begint er al een kip, genaamd Henriëtte, door haar hoofd te spoken en zal het me niet verbazen als Kip Henriëtte de opvolgster wordt van varkentje Joep.

Veel succes Nicole!

May our dreams come true...

Aangenaam, wij zijn Patrick, Daniëlle, Romae en Joah. Sportieve levensgenieters, nieuwjaarsduikers, moestuinders, bakkers en enthousiaste thuishokers. Wij hebben Gelderse roots, maar wonen nu 10 jaar in het gezellige Zuid-Hollandse dorpje Maasland. Via deze, wat ongebruikelijke weg, stellen we onszelf graag voor en willen we laten weten dat we heel erg gecharmeerd zijn van Leuvenheim en omgeving.

Want toen wij vorig jaar onze droom uitspraken om terug te verhuizen naar onze Gelderse roots en familie, verwachtten we flink wat weerstand bij onze kids van 11 en 8. Het tegendeel was waar, onze stoere bengels hadden wel zin in een nieuw avontuur!

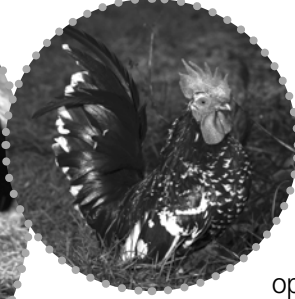
Nu onze dochter na de zomer naar de middelbare school gaat, en er een (eerste) neefje op komst is, is dit hét moment om ons hart te volgen. We willen niets liever dan verhuizen. Terug naar Gelderland, terug naar onze familie.

Onze droom

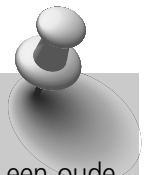
Het is onze droom om in de nabijheid van het dorp (want, fijn als kids zelfstandig naar school, sport en vriendjes kunnen gaan), 'buiten' te wonen. Liefst zoveel mogelijk zelfvoorzienend en met meer ruimte voor onze moestuin, fruitbomen en kip-petjes.

Wij zoeken daarom al een tijdje naar een landelijk gelegen kavel (>2000m²) of bestaande (half)vrijstaande boerderij/schuurwoning in (of nabij) Leuvenheim, Brummen, Empe, Oeken of Tonden. We hebben nu twee keer een bod uitgebracht, waarvan het laatste bod

was op een boerderij in Leuvenheim. Helaas was er een hogere bidder, maar we houden vertrouwen dat ons huis snel op ons pad komt. Onder het mom van nooit geschoten is altijd mis, trekken we de stoute schoenen aan en proberen we het via deze weg!

OPROEP:

Overweegt u om uw (landelijk gelegen) huis, een stuk land met een oude schuur (potentiële bouwkaavel) te verkopen, of kent u iemand met deze plannen? Laat het ons weten! Wij komen heel graag in contact.

De gouden tip belonen we graag met zelfgebakken desembrood, huisgemaakte jam, pot stoofperen, doosje eieren en mooi veldboeket!

PDKammeron@gmail.com 06-48469663

Instagram: meidenindemoestuin

Woensdag 17 maart 2021, verkiezing leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal,

door Janny Bennink

Voorafgaande aan de verkiezingen volgden de leden van het stembureau online een training bij Icademy en bij goed gevolg ontvingen zij een certificaat.

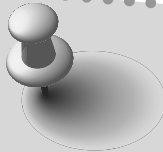
Onder leiding van de voorzitter Erik Zweers werd een werkschema gemaakt met blokken van ieder 2 uur. De dames Janny Bennink, Lies Harleman, Henny Jansen, Luka de Nijs en de heren Joost Bloemendaal en Arie Ton werkten in groepjes van 4 personen op het stembureau. Na goed onderling overleg werkte ieder met een specifieke opdracht.

De technische dienst van de gemeente Brummen zorgde voor de inrichting van 't Buurthuis, het plaatsen van de stemhokjes, de spatschermen, het uitzetten van de looprichting etc. Er waren diverse schoonmaak- en desinfecterende middelen aanwezig om de verkiezingen coronaproof te laten verlopen. De stemhokjes en tafels werden ieder half uur gereinigd, ook de rode potloden werden na gebruik gedesinfecteerd. Er waren handschoenen en medische mondkapjes aanwezig. Vooraf was er de mogelijkheid om je - zelfs zonder klachten - op corona te laten testen.

In Leuvenheim waren 562 stemgerechtigden waarvan 454 personen (80,8%) een stem uitbrachten. Even na 21.00 uur werd via Stemtel (computer) met het tellen van de stemmen begonnen.

De uitslag zag er als volgt uit:

VVD:	93	ChristenUnie:	8
D66:	75	JA 21:	8
PVV:	56	Volt:	8
CDA:	43	50PLUS:	5
SP:	36	Piratenpartij:	3
Groen Links:	32	CODE ORANJE:	1
Partij v.d. Dieren:	32	TROTS:	1
Partij v.d. Arbeid:	23	Partij zonder naam:	1
Forumv.Democratie:	18	Er was 1 ongeldige stem	
BBB:	10		

Mijn tuintje

Soms werk ik in mijn tuin
En neem hem onderhanden
Ik heb geen groene vingers
Wel nagels, met zwarte randen.

van bloemen heb ik geen verstand
Latijnse namen ken ik niet
Maar ik zie toch echt wel het verschil
tussen een roos en een margriet.

Ik haalde eens een distel weg
Die stond naast het terras
Maar ik had niet gezien
Dat het een hulstboom was.

En bij de appelboom was ik
Ik stond te controleren
En ik dacht bij mezelf
Ik krijg dit jaar geen peren.

Dan heb ik nog een vijver
Met daarin heel wat vissen
De reiger die kijkt 's morgens
Of ik er wat kan missen.

Maar dat laat ik niet toe
En ben een net gaan halen
Want ik ben niet van plan
Zijn ontbijt te gaan betalen.

Toch ben ik blij met mijn tuin
Al is het onkruid geen pretje
Dan denk ik bij mezelf:
Het is beter dan een flatje.

Annie Wonnink